

عنوان مقاله:

انواع ادبی ژانر و گفتمان

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سارا سلیمانی کشکولی - دکتری ادبیات غنایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

انواع ادبی ژانرها گونه ای از قالب گفتاری تثبیت شده ای هستند که بر اثر قوام برخی کاربردهای زبانی در تاریخ ماندگار شده اند. اما ممکن است طی استعمال مجدد دچار تغییر و تحول و احیانا نابودی کامل شوند. گفتمان عبارت است از کاربرد زبان به منزله یک امر اجتماعی. ما می توانیم فرآیند زبان را که حقیقت از آن طریق خود را تحمیل می کند با شناخت گفتمان، درک کنیم. هدف این مقاله شناخت بیشتر انواع ادبی با توجه به گفتمان ها و رابطه این دو مفهوم است. پس از شرح مفاهیم معرفی ژانر گفتمان به بررسی رابطه گفتمان و انواع ادبی این دو در سه نوع ژانر غنایی، حماسی و حکمی-تعلیمی پرداخته شده است. نتیجه نشان می دهد ژانر غنایی علاوه بر تاثیر پذیری از گفتمان ها، بیشتر از سایر ژانرها توانایی گفتمان سازی دارد؛ در مقابل، در ژانر حماسی که شاعر در آن به نظم داستان های تاریخی و اسطوره ای می پردازد، از گفتمان های رایج در جامعه تاثیر می پذیرد. ژانر حکمی-تعلیمی نیز از جهت تاثیرپذیری از گفتمان، مانند ژانر حماسی است. به این معنی که شاعر اصولاخلاقی جامعه و بایدها و نبایدها را منظوم می کند و این باید و نبایدها، گفتمان هایی هستند که با قدرت تثبیت شده اند و ممکن است تغییرکنند. ژانر و گفتمان، پیوسته با دگرگونی های جوامع متحول می شوند.

کلمات کلیدی:

انواع ادبیات گفتمان، حماسی، غنایی، حکمی-تعلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979839>

